

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

24. de fide quantum ad eius obiectum siue materiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

est, sed informis, quia sine charitate est. Nam & malos fidem habere sine charitate, Apost. ostendit dicens: Si habuero omnem fidem, ^{I. CO. 13} charitatem autem non habeam, &c.

CAP. Quintum. Fides informis efficitur formata.

SI verò quæritur utrū illa informis qualitas, qua malus Christianus vniuersa credit, quæ bonus, accedente charitate remaneat & virtus fiat, an ipsa eliminetur, & alia qualitas incedat quæ virtus sit: Vtrūlibet sine periculo dici potest. Mihi tamē videtur quod illa qualitas quæ prius erat, remaneat, & accessu charitatis virtus fiat.

DE FIDE QVANTVM
ad eius obiectum siue
materiam.

DISTINCT. Vigesimaquarta
CAP. Primum.

Fides est tantum de non visis.

August. mouet quæstionem, & absoluit ita inquit: Quid sibi vult, vt cum factum fuerit credatis? Hęc est laus fidei, si quod creditur non videtur. Nam & Thomas, cui dictū est, Quia vidisti me Thomas, credidisti, nō hoc credidit quod vidit. Cernebat enim & tangebatur carnē viuentem, quam viderat morientē, & Deum credebat in car-

in Iob.
tract.
79.

lib. 1.
de T.
cap.

ne latētem. Credebat ergo mente quod non *Fides im-*
videbat, per hoc quod sensibus corporis ap- *propriè di-*
parebat. Si verò dicūtur credi quæ vidētur, *ēta.*
sicut dicit vnusquisque oculis suis credidisse,
non ipsa est quæ in nobis ædificatur fides:
sed ex rebus quæ videntur, agitur in nobis,
vt ea credantur, quæ non videntur. Et sic di-
cimus Petrum passionis fidem habuisse, non
in eo quod credebat hominem pati, quia
hoc videbat: sed in eo quod credebat Deum
esse qui patiebatur.

CAP. Secundum. *Fides non potest*
esse de eo quod omnino
ignoratur.

Qum enim visio alia sit interior, alia *visio Exterior*
exterior, non est fides de subiectis *Interior*
exteriori visioni: est tamen de iis
quæ visu interiori vtcunque capiuntur. Et
quædam sic capiuntur vt intelligantur, et si
non vt in futuro: quædam autem non, quia
quum fides sit ex auditu, non modo exte-
riori, sed interiori, nō potest esse de eo quod
omnino ignoratur: quæ ipsa ad sensum cor-
poris non pertinet, vt testatur August. dicēs:
lib. 13. de Tri. cap. 2. Quamuis ex auditu fides in nobis sit, non
tamen ad eum sensum corporis pertinet, qui
dicitur auditus, quia non est sonus: nec ad
vllum sensum corporis, quoniam cordis est
res ista, non corporis. Quædam ergo fide

creduntur, quæ intelliguntur naturali ratione, quædam verò quæ non intelliguntur. unde Proph. Nisi credideritis, non intelligetis. *Esa. 7.*

Quod August. apertè distinguit. Alia sunt, inquit, quæ nisi intelligamus, non credimus: Alia, quæ nisi credamus, non intelligemus. Unde colligitur non posse sciri & intelligi credenda quædam, nisi priùs credantur: & quædam non credi, nisi priùs intelligantur, & ipsa per fidem ampliùs intelligi. Nec ea quæ priùs creduntur quàm intelligantur, penitus ignorantur, quum fides sit ex auditu. Ignorantur tamen ex parte, quia non sciuntur. Amatur ergo & quod ignoratur, sed tamen creditur.

*Hactenus
de fide quo
ad essentiã
suã & ob-
iectum, nũc
de ea quoad
subiectum
sive creden-
tes.*

DE FIDEI VIRTUTE
& efficacia.

DISTINCT. Vigesimaquintæ
CAP. Primum.

Sine fide Mediatoris nunquam fuit salus.

Illis enim qui præcesserunt Christi aduentum, & qui sequuntur, videtur profecisse fides sec. temporis processum: sicut profecit cognitio. Fides quippe magna dicitur cognitione & articulorum quantitate, vel constantia & deuotione. Est tamen quædam fidei mensura, sine qua nunquam potuit esse salus. Unde Apost. Oportet ac- *heb. 11.*

*Fides quæ
magis.*